

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 18-10-59188-נ. נ. נ.

בפני כבוד השופט צבי ויצמן

מבקש י. נ.

נגד

משיבה א. נ.

החלטה

1 בקשת המבקש ליתן לו רשות לערער על החלטת בית משפט קמא לענייני משפחה (כב'
2 הש' ע. בן דב-ג'וליאן) מיום 25.9.18 במסגרתה התקבלה בחלקה בקשתו לעיון מחדש
3 בהחלטה לקביעת מזונות זמניים לארבעת ילדיו הקטינים, ואלו הועמדו על סך של 2,400
4 ₪ לחודש (600 ₪ לכל קטין) בתוספת השתתפות בדמי מדור בסך של 1,300 ₪ לחודש.

5
6 הנדרש לנדון

7
8 1. המבקשת והמשיב נשואים זה לזו כדמו"י מיום 2.11.1999 ולהם ארבעה ילדים
9 קטינים ילידי 2002, 2004, 2008, ו- 2012. רוצה לומר כל ילדי בני הזוג מעבר לגיל קטני
10 קטנים (גיל 6).

11
12 2. ביום 4.6.18 הגישה המשיבה תביעה לפסיקת מזונות הקטינים, ובצידה בקשה
13 לחיוב המבקש במזונותיהם הזמניים. המבקש הגיש תגובתו למבוקש.

14
15
16 החלטת בית משפט קמא מיום 6.7.18 (להלן - ההחלטה הראשונה)

17
18 3. בית המשפט, אחר שבחן את טענות הצדדים והכנסותיהם הנחזות על סמך
19 האסמכתאות שהובאו בפניו, ובהתחשב בהלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 פלונית נ' פלוני
20 (2017) (להלן - בע"מ 919/15), הורה כי המשיב ישתתף במזונות ארבעת הקטינים
21 בשיעור של 3,600 ₪ לחודש (900 ₪ עבור כל אחד) ובנוסף ישא בתשלום מדור בסך של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 59188-10-18 נ. נ.

1 1,300 ₪ לחודש. עוד הורה בית המשפט כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בצרכי החינוך
2 והבריאות של הקטינים וכי קצבת הילדים המשולמת ע"י המל"ל תעבור אף היא לידי
3 המשיבה.

4
5 בית משפט קמא ציין בהחלטתו, בין השאר, כי לצורך אומדנו את שיעור חיובו של
6 המבקש, הוא מעריך את צרכי הקטינים הכוללים בשיעור של 1800 ₪ לחודש לכל קטין
7 כאשר סך זה כולל את הוצאות אחזקת הבית ואינו כולל דמי מדור.

8
9 כך הביא בית המשפט את טענות הצדדים לעניין השתכרותם מהן עולה כי לבד
10 מהשתכרותה של המשיבה מצהרון בהנהלתה (כ- 5000 ₪) והשתכרות המשיב מעבודתו
11 בתחום המחשבים (כ- 7250 ₪) יש לצדדים בית פרטי ב*** המושכר בדמ"ש של כ- 4900
12 ש"ח המחולקים בין הצדדים. בית המשפט הוסיף וציין כי הצדדים חלוקים האחד לעניין
13 שיעור השתכרותו של משנהו וכן ציין את טענות המשיבה לרכוש של המבקש הנמצא
14 בחו"ל אותו קיבל בירושה.

15
16 בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי בבואו של בית משפט לקבוע מזונות זמניים, עליו
17 לנקוט זהירות שכן מדובר בסעד זמני – בגדר "סיוע ראשוני", אשר נועד להבטיח את
18 סיפוק צרכי הקטינים עד למתן פסק הדין למזונותיהם. כך ציין בית המשפט כי כאשר
19 מדובר במספר קטינים, הסכום הנדרש למזונותיהם אינו כפולה אריתמטית של הסכום
20 הנדרש לכל אחד ואחד מהם, וכי טענות בקשר לחלוקת זמני שהות הקטינים, לאור
21 ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15, ראוי שתבחנה בהמשך ההליך.

22
23 4. ביום 25.7.18 הגיש המבקש בקשה לעיון מחדש בהחלטה הראשונה למזונות
24 זמניים נוכח העובדה שבין לבין נקבעו זמני שהות של הילדים בהחלטות בית המשפט.

25
26 החלטת בית משפט קמא מיום 25.9.18 – נושא הבר"ע

27 5. בהחלטתו מיום 25.9.18 קיבל בית המשפט את בקשת המבקש באופן חלקי
28 והעמיד את שיעור חיובו במזונות ארבעת הקטינים בסך של 2,400 ₪ לחודש (600 ₪
29 עבור כל קטין) וכן בהשתתפות בדמי מדור בשיעור של 1,300 ₪.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 59188-10-18 נ. נ.

1 בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי אכן יש מקום לבחינה נוספת של שיעור המזונות
2 נוכח קביעת זמני השהות של ההורים עם הקטינים, בצד זה בית המשפט לא שינה
3 הערכתו לעניין שיעור צרכי הקטינים (1800 ₪ לחודש לכל קטין) כולל הוצאות תלויות
4 שהות כגון כלכלה, בגדים לביה"ס וכיו"צב, והוצאות שאינן תלויות שהות כגון הנעלה,
5 טלפון ומתנות יום הולדת וכד', ואולם שינה והפחית, כאמור, משיעור חיובו הסופי של
6 המבקש נוכח חלוקת זמני השהות של הצדדים עם ילדיהם.

7
8 **על החלטה זו, מבקש המבקש ליתן לו רשות לערער.**

9
10 תמצית טענות המבקש

11
12 **6.** המבקש טוען בבקשתו כי היה על בית משפט קמא לקבוע סכום מזונות זמניים
13 נמוך יותר כך שמרבית בתי המשפט לענייני משפחה מעריכים בפסיקותיהם את צרכי
14 הקטין בסך הנע בין 1,400 ₪ עד 1,600 ₪ לחודש. יתר על כן, כאשר יש מספר קטינים
15 יש להפחית את שיעור הצרכים של הקטינים באופן מדורג.
16 זאת ועוד, בנדון לא הובאו ראיות של ממש לצרכי הקטינים ושיעורם נקבע על דרך
17 האומדנה, לפיכך שומה היה על בית המשפט לאחוז במידת הזהירות ולקבוע סך צרכים
18 מינימלי לכל קטין.

19
20 עוד טוען המבקש כי שגה בית המשפט בכך שלא פירט את אופן התחשיב באמצעותו
21 הגיע לסך החיוב הנזכר בהחלטתו.

22
23 לבסוף טוען המבקש כי שגה בית המשפט בכך שהוסיף וחייב את המבקש בהשתתפות
24 בדמי מדור למרות שהקטינים שוהים אצל הוריהם פרקי זמן זהים כאשר על כל הורה
25 מוטל הנטל לשאת במדור הקטינים באופן שווה.

26
27 **דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובה.**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 59188-10-18 נ. נ.

7. הלכה היא, כי על ערכאת הערעור להימנע מהתערבות בקביעותיהם של
בתי המשפט לענייני משפחה בדבר שיעור המזונות הזמניים, אלא אם כן מדובר
בפסיקה חריגה ויוצאת דופן (ראו: בע"מ 1078/11 פלוני נ' פלוני, (2011); בע"מ
1326/12 פלוני נ' פלונית, (2012)). כך הובהר כי רוחב שיקול הדעת המוענק
לבית המשפט לענייני משפחה, בבואו לקבוע מזונות זמניים, עומד ביחס הפוך
לצמצום שיקול הדעת של ערכאת הערעור (רמ"ש 55855-02-16 פלוני נ' פלוני
(2016)), וכפי שהבהירה לאחרונה כב' הש' ו. פלאוט ברמ"ש (מרכז) 10292-01-
18 פ' נ. פ' (2018) –

9
10
11
12
13
14
15
16

”לו תדרש ערכאת הערעור להתייחס בשלב זה לטענותיו
המורכבות של המבקש, כי אז לא יהיה עוד טעם ותוחלת
לדיון שנקבע, ונמצא כי ערכאת הערעור הפכה לערכאה
הדיונית, ולא זה הוא סדר הדברים הנכון” (ועוד ראו
לעניין זה לאחרונה פסיקת כב' הש' ג'וסי ברמש (חיפה)
45393-10-17 א. נ' פלוני, (2017))

מתוך שכך נפסק, כאמור, כי רשות ערעור באשר להחלטה למזונות זמניים,
תינתן אך ורק אם נפלו פגמים היורדים לשורשו של עניין בשיקוליה של
הערכאה הראשונה בפסיקת שיעור המזונות (ראו: חמי בן-נון וטל חבקין הערעור
האזרחי, עמ' 200 (מהדורה שלישית, 2012); רמ"ש (חיפה) 36444-01-17 נ. פ. נ'
ד. פ. (2017)).

22
23
24
25
26
27
28

8. זאת ועוד, הלכה משכבר שבעת פסיקת מזונות זמניים ”אין השופט חייב
להיכנס לעובי הקורה”, בית המשפט אינו דן בניתוח מקיף של הראיות ואין הוא
בודק את מכלול הראיות כאילו עמד להכריע בעניין סופית; הקביעות הזמניות
אינן מחייבות והדברים יתבררו בעת הדיון בתביעה גופה (ראה לעניין זה: ע”א
342/83 ג'לו גלזמן נ' אספירה גלזמן ואח', (1984); בר”ע 49/96 פלוני נ' אלמוני
(1996)).

29
30
31

9. בנדון לא מצאתי כל עילה להתערב בקביעתו הזמנית של בית משפט קמא
באשר לשיעור חיובו של המבקש במזונות ילדיו. בית משפט קמא בחן לצורך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 59188-10-18 נ. נ.

1 קביעותיו הזמניות הן את שיעור הכנסות הצדדים הנחזה, כעולה מהחלטתו
2 הראשונה (הכנסות המשיבה בשיעור של כ – 5000 ₪ לחודש והכנסות האב
3 בשיעור של כ – 7250 ₪ נטו לחודש, כאשר להכנסות הצדדים מצטרף סך של כ
4 – 4900 ₪ בגין דמי שכירות המחולק בניהם), התייחס לטענות באשר לרכוש
5 בחו"ל אותו קיבל המבקש בירושה (ראו ההחלטה הראשונה), בחן את זמני
6 השהות עם הקטינים, וכן את הפערים בעלויות המדור להן נדרש כל אחד
7 מהצדדים (המשיבה הממשיכה לגור בבית אותו שכרו הצדדים נדרשת ל – 7700
8 ₪ לחודש ואולם הבית משמש אותה גם לצהרון אותו היא מנהלת, והמבקש
9 נדרש לסך 2250 ₪ לשכירת המדור בו הוא מתגורר כעת) ומתוך שכך מצא
10 לצמצם את שיעור השתתפותו של המבקש במזונות ילדיו הקטינים.

11

12 10. לא מצאתי כי הסך שנפסק ע"י בית משפט קמא הוא חריג בנסיבות הענין
13 עד שיש להתערב בו בשלב זה. צדק בית המשפט בהבהירו כי אין מקום לתחשיב
14 ארתמטי מדויק של שיעור חיוב המזונות בשלב זה כאשר קיימת מחלוקת בין
15 הצדדים אודות שיעור הכנסותיהם וכושר השתכרותם, אופן ניהול התקציב
16 המשפחתי, היינו כיצד יוצאו, כדוגמה, ההוצאות שאינן תלויות שהייה, מי יהא
17 ההורה המרכז וכיוצ"ב.

18

19 כך לא מצאתי מקום להתערב בקביעתו של בית משפט קמא אשר אמד לעת
20 עתה את צרכיו של קטין בשיעור של 1800 ₪. לטעמי מדובר בהערכה זהירה
21 שהיא על הצד הנמוך דווקא. יש לזכור כי קודם להלכת בע"מ 919/15 נהגו בתי
22 המשפט לאמוד צרכיו החודשיים של קטין בשיעור של כ – 1400 ₪ ואולם
23 הערכה זו נגעה אך ורק באשר לצרכיו הכרחיים ואולם מאז שניתנה הלכת
24 919/15 אין מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד
25 את הצרכים בכללותם. עוד יש לציין כי צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים
26 עולים על צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נוכח הכפילויות הנדרשות
27 מטבעם של דברים בחלק מהוצאותיו, להערכתי ומבלי לקבוע מסמרות בדבר
28 ראוי שהערכה זו תעלה, למצער, על סך של 2250 ש"ח לחודש לקטין.

29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 59188-10-18 נ. נ.

1 בדומה לא מצאתי כל טעות המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור לעניין
2 חיוב המבקש בהשתתפות בדמי המדור נוכח הפערים המשמעותיים בהוצאות
3 דמי המדור להם נדרשים ההורים ובהתייחס לכך שדמי המדור המוצאים ע"י
4 המשיבה הם בגין אותו מדור בו התגוררו הצדדים קודם לפירודם.
5

6 11. כאן ראוי להבהיר את הדברים הבאים – אכן בעניין בע"מ 919/15 נקבע
7 כי ראוי לאמץ בכל הקשור לפסיקת מזונות קטינים בגילאים שבין 6 ל – 15 את
8 העמדה בדין העברי הרואה חיוב זה מדין הצדקה ומתוך שכך יש להתחשב בעת
9 פסיקת המזונות ביכולות הכלכליות של כל אחד מההורים, כאשר על כל אחד
10 מהם לשאת בנטל המזונות בהתחשב בהכנסתו הפנויה וחלוקת השהות של
11 קטינים אצל ההורים. ואולם בית המשפט העליון הדגיש כי על הערכאה
12 הדיונית להתחשב בנסיבות כאלו ואחרות ולא להצמד בהכרח לתחשיב מתמטי
13 חד וקר לצורך קביעת שיעור השתתפותו של כל הורה במזונות הקטינים. כך
14 מצאנו את דבריו של כב' הש' ע. פוגלמן בבע"מ 919/15 –
15

16 "החלופה הפרשנית לתקנת תש"ד הרואה בשני ההורים
17 כחייבים במשותף במזונות הקטין מדין צדקה בהתאם
18 ליכולתם הכלכלית היחסית - מבטלת את חיובו האפרורי
19 של האב בתשלום המזונות ההכרחיים, ומותירה בידי בית
20 המשפט שיקול דעת רחב לקבוע בכל מקרה לגופו - על
21 בסיס מכלול הנתונים, ובהם גם הסדר המשמורת הפיזית
22 שנקבע - את חלוקת המזונות שתבטיח ככל הניתן את
23 טובת הילד בנסיבות העניין..." (הדגשה שלי – צ.ו; סע' 93
24 לפסק הדין)
25

26 וביתר פירוט –

27
28 "וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות
29 אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף
30 המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור
31 המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על
32 "המספרים היבשים" - אם לעניין נתוני ההשתכרות של
33 ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם
34 יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 59188-10-18 נ. נ.

1 להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל
2 נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת
3 ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול
4 נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת
5 הילד ורווחתו בבתי שני ההורים" (הדגשה שלי – צ.ו; שם
6 סע' 126)

7
8 ועוד יפים להדגשת העניין דבריו של כב' הש' מ. מזוז בבע"מ 919/15 הנ"ל –

9
10 "לדעתי עלינו להותיר שיקול דעת לבית המשפט לחתור
11 ליעד של שוויון מגדרי מהותי בין ההורים בנשיאה
12 בהוצאות הילדים, על ידי כך שלא יהיה מחויב לנוסחאות
13 אריתמטיות נוקשות אלא יוכל לשקול שיקולים שונים
14 העולים ממכלול הנסיבות המשפחתיות לשם השגת היעד
15 האמור.

16 כך בין היתר יוכל בית המשפט לקחת בחשבון לא רק את
17 ימי המשמורת של כל הורה אלא גם את הנטל הריאלי
18 בטיפול בילדים בתוך פרק זמן זה, היינו - כמה מתוך
19 המטלות והצרכים של הילדים מטופלים הלכה למעשה על
20 ידי כל אחד מההורים, וכמה מתוך הזמן שהילד במשמורת
21 ההורה מוקדש בפועל לטיפול בילדים. ניסיון החיים מלמד
22 כי זמן הורות שווה אינו מבטא בהכרח השקעה כלכלית
23 ואישית שווה... לענין אחרון זה השלכה גם על יכולת
24 ההשתכרות ועל ההשתכרות בפועל של ההורה שמקדיש
25 בפועל זמן רב יותר לטיפול בילדים. כך גם יוכל בית
26 המשפט להתייחס לשאלה מי נשא בעיקר הנטל בטיפול
27 בילדים בתקופה שקדמה לפירוד, שכן עובדה זו יכולה לא
28 רק לחזות את שיאפע בפועל לאחר הפרידה אלא שלעובדה
29 זו יש השלכה גם על יכולת ההשתכרות של אותו בן זוג
30 לאחר הפירוד. עוד ניתן לקחת בחשבון את ההשלכות של
31 העובדה שאחד ההורים (או שניהם) נישא מחדש. שיקול
32 נוסף הוא שיש להימנע במידת האפשר בחלוקת נטל
33 המזונות מיצירת "בית עשיר" ו"בית עני", דבר שיש לו
34 השלכות לא פשוטות מעבר להיבט החומרי-כלכלי, הן על
35 "ההורה העני" והן על הילדים. כל אלה שיקולים העשויים
36 להצדיק סטייה מחלוקה אריתמטית יחסית שווה של
37 הנטל" (סע' 8 לפסק דינו).

38
39
40 12. אם כן, עצם העובדה שבידי הערכאה הדיונית "שיקול דעת רחב לקבוע

41 בכל מקרה לגופו" יש בה להצדיק בנדון את דחיית הבקשה שכן בנדון שוכנענו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 59188-10-18 נ. נ.

1 כי הערכאה הדיונית בחנה הן את סוגיית השתכרות ההורים והן את סוגיית
2 זמני שהיית הקטינים אצל כל אחד מההורים ממילא אין מקום להתערב
3 בהחלטה גם אם זו לא תואמת לחלוטין תחשיב אריתמטי לחלוקת המזונות,
4 זאת כפי שצויין מפורשות בהחלטת בית משפט קמא בהבהירו כי לאור ההלכה
5 שנקבעה בבע"מ 919/15 הרי לצורך טובת הקטינים קם הצורך להשוות בין
6 חובות ההורים, ואולם חישוב אריתמטי באשר לשיעור המזונות כבר בשלב
7 זה, לא ישרת את טובת הקטינים. כאן המקום לציין, כי מדובר בארבעה ילדים כך
8 שהסכום שנפסק בסופו של יום על ידי בית משפט קמא הוא סביר ביותר.

9
10 13. סוף דבר – מעת שנמצא כי בית משפט קמא בחן היטב את טענות הצדדים
11 לעניין השתכרות ונתן דעתו לחלוקת זמני השהות עם הקטינים ובהתייחס לסך
12 המזונות הזמניים שנפסק בסופו של יום, לא מצאתי כל מקום להתערב
13 בהחלטתו.

14
15 הבקשה נדחית.

16
17 כיוון שלא נדרשתי לתגובת הצד שכנגד אינני עושה צו להוצאות.

18
19 14. ניתן לפרסום ללא פרטי שמות הצדדים.

20
21
22
23 ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ט, 25 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

24
25
26

צבי ויצמן, שופט